

## ad § 2.

Denne § er, med Undtagelse af en enkelt Redactionsforandring, eenslydende med den tilsvarende § i det af Landsthinget vedtagne Udkast.

## ad § 3.

For saavidt muligt at undgaae forøgede Omkostninger har man her gjort den Forandring i det ældre Udkasts Regel om Sammensætningen af Overlandvæsencommissionen, at det technisk sagkyndige Medlem ikkun skal udmeldes, naar Saadant ansees nødvendigt. Naar intet technisk Medlem bestrives, har man fundet det rettest at fastsætte de som Medlemmer af Commissionen udmeldte Landvæsencommissairers Antal til 4 istedetfor til 3.

Til Bestemmelserne om Indankningen af de af Landvæsencommissionerne affagte Kjendelser har man i Lighed med, hvad der gjælder ved andre lignende Sager, t. Ex. ved Indankningen af Amtstændecommissionernes Kjendelser, ifr. Placat 12 Marts 1828, § 2, føjet en ny Bestemmelse om Meddelelsen af Opreisningsbevillinger, til hvilke Afgangen dog formenes ikke at burde staae aaben i længere Tid end 6 Maaneder fra den paagjældende Kjendelses Afstgelse at regne, ligesom man ogsaa har fundet, at den, der begjærer og erholder en saadan Bevilling, derfor bør erlægge en vis Betaling, som i Sen er fastsat til 20 Rd.

## ad § 4.

Denne Paragraph er eenslydende med den tilsvarende § i det af Landsthinget vedtagne Udkast.

## ad § 5.

Den i nærværende Paragraph givne Bestemmelse fandtes ikke i det ældre Udkast. Da det imidlertid i saadanne Tilfælde, i hvilke en Sag maatte findes at vedrøre flere Amtsradsdistricter, kunde være tvivlsomt, hvorledes Bestemmelserne i nærværende Udkasts §§ 1 og 3 angaaende Sammensætningen af Landvæsen- og Overlandvæsencommissionen skulde anvendes, har man anseet det for rettest, at Loven derom indeholdt en udtrykkelig Forfæst, og har man da meent, at det, til at undgaae Competenceconflicter mellem de forskjellige Amtsmænd (§ 1) eller mellem de forskellige af

Rongen bestrivede faste Formænd for Overlandvæsencommissioner (§ 3), vilde være det Hensigtsmæssigste, at i deslige Tilfælde Indenrigsministeriet undtagelsesviis udnævnte samt lige Medlemmer af Landvæsencommissionen og traf Valget mellem de for de paagjældende Amtsradsdistricter bestrivede faste Formænd. Paa lige Maade maatte der forholdes, saafremt det skulde bestodes, at der til Dannelsen af en Landvæsen- eller Overlandvæsencommission fænedes det fornødne Antal Landvæsencommissairer i Amtsradsdistrictet, idet i saa Fald det manglende Antal Medlemmer af Indenrigsministeriet maatte udmeldes fra de tilgrændsende Districter.

## ad § 6.

Af det i Folkethinget nedsatte Udvalg blev det foreslaaet at ophæve eller forandre den i Pl. 23de April 1781, § 31, givne Bestemmelse om, at der i Landvæsencommissionsager ordentligviis ikke maae føres Vidner, medmindre der dertil erhverves Amtmandens eller Rentekammerets, nu Indenrigsministeriets, skriftlige Tilladelse, idet man formeente, at Parterne have en naturlig Ret til at faae de Oplysninger tilveiebragte, som de antage at være til deres Fordeel, samt at Vidneførsel i Landvæsencommissionsager ikke kan ansees som et uvigtigt Beviismiddel, ligesom ialfald Bestemmelsen i dens nærværende Form ikke vilde kunne forenes med den nye Ordning af Commissionerne. Udvalgets Fleertal formeente derhos, at saadan Vidneførsel, selvfølgelig under Sagtagelse af de for Vidneførsel gjældende almindelige Rettergangsregler, burde kunne finde Sted saavel for Landvæsencommissionen som for den ordinaire Ret, hvorimod Mindretallet, der antog, at en Vidneførsel for Landvæsencommissionerne i en betydelig Grad vilde besværliggjøre Sagernes Behandling og medføre væsentlige Ulemper saavel for Parterne som for Commissionen, foreslog, at Vidneførsel kun burde tilstedes anstillet ved Retten, enten ifølge Begjæring af Parterne efter dertil af Commissionen meddeelt Tilladelse eller i Sager, som behandles efter det Offentliges Foranstaltning, paa Forlangende af Commissionen selv. At tilstede en Vidneførsel ved Landvæsencom-